

[Stetter.]

Dermed har denne vigtige sag fået en behandling som alle andre EF-sager.

Hr. Ib Christensen siger, at det er konstruktivt at værne landets selvstændighed. Det er en selvfølge. Det er jo ikke det, sagen drejer sig om. Spørgsmålet er: hvem er det, der værner Danmarks selvstændighed? Er det EF-modstanderne, som ønsker, at landet skal sejle sin egen sø, og ikke har noget som helst at tilbyde befolkningen ud over, at denne befolkning må klare sig selv i ét og alt? Eller er det EF-tilhængerne, som siger, at vi ved at være med i EF-samarbejdet bevarer vor selvstændighed og samtidig har afgørende indflydelse på dette lands nutid og fremtid? Vi har netop argumenteret for dansk tilslutning ved at sige, at vi ved at gå med i dette medlemskab havde en rimelig mulighed for at bevare vores suverænitet og vor selvstændighed. Vi er i dag med ved forhandlingsbordet, vi er i dag med til at øve afgørende indflydelse på de beslutninger, som det danske folk skal leve under.

Med hensyn til dagsordenerne skal jeg sige, at den konservative gruppe anbefaler at stemme imod det af hr. Maigaard fremsatte forslag om mistillid til udenrigsministeren. Vi anbefaler at stemme for det af hr. Ivar Nørgaard fremsatte forslag, og vores argument er, at der her er en bekræftelse på, at vi fortsætter samarbejdet mellem regeringen og folketinget om dette lands markedspolitik.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard (RV):

Hr. Stetters udtalelse om, at han ikke kan forstå, at markedstilhængere angriber markedsministeren, gør det nødvendigt for mig at sige: denne debat har ikke for markedstilhængerne båret præg af at være en kritik af markedsministeren. Den har derimod været præget af en beklagelse af, at vi ikke har fundet den rigtige og nødvendige samarbejdsform.

Jeg er ked af, at hr. Stetter siger, han kan forstå, at markedsmotstanderne vil skabe mistillid, for det kan jeg faktisk ikke. Jeg mener, at hvad enten man er modstander eller tilhænger, så må man have en fælles interesse i, når Danmark nu er medlem af EF, at det så kommer til at fungere så nær

det perfekte, som det overhovedet er menneskelig muligt. Det er den interesse, jeg har ønsket at understrege; den må være fælles for både tilhængere og modstandere.

(Kort bemærkning).

Stetter (KF):

Hr. Hilmar Baunsgaard og jeg har begge truffet den beslutning i markedsudvalget, at de retningslinjer, hvorefter samarbejdet mellem regeringen og folketinget foregår, skal tages op til nyvurdering inden udgangen af dette år. Det gjorde vi sidste år, og det gør vi i år. Derfor var denne debat overflødig.

Melchior (CD):

Hr. Maigaard optrådte vel lovlig adjunkt-agtigt heroppe i første runde. . . .

Formanden:

Ingen hentydninger til private forhold.

Melchior (CD):

Det er et tilfældigt sammenfald; jeg beklager, hr. formand, jeg skal ikke komme med nogen private hentydninger. Jeg vil så sige: han skolemestrede folketinget, i hvert fald de medlemmer, som han ikke er enig med. Nu peger hr. Maigaard, at det gælder ikke mindst mig, og det er jeg stolt af, det er også for at få den reaktion frem, at jeg sagde detteher. Det er jo ret typisk for en vis debatform, at når der er nogle, der ikke er enige med én, så siger man: de har ikke forstand på, hvad det drejer sig om. Det var det, hr. Maigaard sagde. Han sagde, det var på tide, at tilhængerne af EF satte sig ind i, hvad det drejede sig om, og sagde dermed dels, at det er de altså ikke, dels, at han, hr. Maigaard, er inde i tingene.

Ja, enhver kan jo kun, så godt han nu kan, og det gælder både for hr. Maigaard og mig. Hr. Maigaard ved, at jeg brugte min sommerferie — det var for resten den eneste uge, jeg havde i år — til at være til stede i Europa-Parlamentet, og bl. a. hørte vi en halv snes forelæsninger, hvoraf hr. Maigaard holdt den ene, som var ganske udmærket og førte til en, synes jeg da, givende debat. Vi har altså alle efter evne forsøgt det samme, som hr. Maigaard har forsøgt, men med forskelligt resultat.